

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117233414
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5117233414.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: J. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX F. X. H., štátny občan SR, zastúpeného splnomocneným zástupcom: Centrum správnej pomoci Martin, so sídlom J. Š Šikuru 4850/1, 036 01 Martin, IČO: 51 472 236, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému právnym zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 031,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41Csp/281/2017-212 zo dňa 12.12.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 031,31 eur, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania.

Žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 05.12.2017, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd určil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy uzavretú medzi žalobcom a žalovaným č. 8500112987 zo dňa 28.04.2015 a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.031,31 eur z titulu bezdôvodného obohatenia a zaviazal žalovaného nahradiť mu trovy konania.

Okresný súd v poradí prvým rozsudkom vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu. Rozhodol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.031,31 eur z titulu bezdôvodného obohatenia a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, uznesením č.k. 5Co/94/2019-184 zo dňa 24.09.2019 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Konštatoval, že ak okresný súd založil svoje rozhodnutie na tom, že uvedená zmluva o úvere má obsahovať presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, t.j. vymedzenie aká ich časť pripadá na istinu, na úroky a na poplatky s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, vec nesprávne právne posúdil. Rovnako mal za to, že okresný súd nesprávne právne posúdil pre

absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal pri tom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (bod 7 odôvodnenia).

V danej veci bolo nesporné, že žalobca žalovanému poskytol na základe zmluvy o úvere č. 8500112987 úver vo výške 1.500 eur, avšak celkovo žalobcovi poskytol čiastku len vo výške 1.350 eur, keď sumu 150 eur si žalobca hneď pri poskytnutí úverov stiahol ako odplatu za poskytnutie úveru. Rovnako bolo medzi stranami nesporné, že žalobca zaplatil žalovanému na zmluvu č. 8500112987 celkovo sumu 2.231,31 eur. Okresný súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe predmetnej zmluvy je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa tak hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu. Z dôvodu nesprávne uvedenej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, a to RPMN sa v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nesprávne uvedená obligatórna náležitosť spotrebiteľskej zmluvy má rovnaký právny účinok ako jej absencia. Okresný súd tiež uviedol, že v predmetnej zmluve je uvedená aj nesprávna výška celkových nákladov v súlade s § 2 písm. g) a 1) zákona. Okresný súd odplatu za poskytnutie služby v celkovej výške 1.451,52 eur považoval vzhľadom na výšku poskytnutého úveru 1.500 eur (bez poplatku 1.350 eur) za neprimerane vysokú. Dohoda, ktorá oprávňovala žalovaného na takúto neprimerane vysokú odplatu okresný súd vyhodnotil ako neprijateľnú, v rozpore s dobrými mravmi a absolútne neplatnú. Vopred pripravenou dohodou, ktorej obsah žalobca nemohol ovplyvniť, resp. meniť, si žalobca zhoršil ako spotrebiteľ svoje zmluvné postavenie, s tým, že platil za služby, ktoré mu žalobca pri uzatváraní dohôd neposkytol, resp. žalobca platil za služby, ktoré v budúcnosti ani nemusel využiť, resp. v čase poskytnutia úveru a uzavretia predmetnej dohody nebolo žalobcovi zrejmé, či takúto službu vôbec reálne využije. Dohodu o poskytnutí služieb je potrebné považovať za neplatný právny úkon, za nekalú obchodnú praktiku žalovaného. Pokiaľ dohoda o poskytovaní služby bola ako samostatná listina, ešte neznamená, že ide o individuálne dojednanie. Okresný súd tak dospel k záveru, že predmetom danej dohody boli len zdanlivo poskytované služby, na ktorých poskytnutí žalobca ako spotrebiteľ nemohol mať žiadny záujem, keď z takto poskytovaných služieb žalobcovi neplynula žiadna významná výhoda, napríklad oproti spotrebiteľom, ktorí dohodu tohto typu neuzavreli. Napokon v konaní nebolo preukázané, či žalobca balíček služieb poskytnutých predmetnou dohodou skutočne aj využil. Z týchto dohôd zároveň nevyplýva možnosť vrátenia, či započítania odplaty v prípade nevyužitia predmetných služieb, čo podľa názoru okresného súdu možno považovať za nekalú obchodnú praktiku v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z. Pokiaľ nebolo v konaní preukázané, že žalovaný v súlade s dohodou o poskytnutí služieb žalobcovi plnil, resp. nebolo preukázané vzájomné plnenie medzi stranami sporu neprichádza do úvahy ani aplikácia § 457 OZ. Okresný súd zdôrazňuje tiež, že odplata 1.451,52 eur za poskytnuté služby mala byť jednoznačne zahrnutá do celkových nákladov úveru v súlade s § 2 písm. g) a 1) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nezahrnutie tejto odplaty 1.451,52 eur do celkových nákladov ovplyvnilo aj správnosť údaju RPMN, pretože ak by bola odplata zahrnutá do celkových nákladov, celková výška RPMN by bola oveľa vyššia ako bola prezentovaná. Zároveň možno považovať praktiku žalovaného, ktorý oddelil zmluvu o úvere od dohody o poskytovaní služieb, čím došlo k uvedeniu nesprávnej výšky celkových nákladov, a tým pádom aj nesprávnej výšky RPMN za nekalú obchodnú praktiku s poukazom na § 7 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľov. Aj z dôvodu nesprávnej výšky celkových nákladov a nesprávnej výšky RPMN je poskytnutý úver jednoznačne bezúročný a bezpoplatkov. Okresný súd dospel k záveru, že žalovanému tak v danom prípade nemohol vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie akýchkoľvek úrokov alebo poplatkov. Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu tak vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Žalovaný mal pri právnom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru (pre absenciu, nesprávnu výšku RPMN a výšku celkových nákladov) nárok len na zaplatenie čistej istiny úveru t.j. skutočne poskytnutých finančných prostriedkov úveru 1.350 eur. Následne pri zisťovaní rozsahu bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z nesporného tvrdenia medzi stranami sporu, že žalovaný na základe predmetnej spotrebiteľskej zmluvy o úvere vyplatil žalobcovi celkovo sumu 1.350 eur a žalobca uhradil k zmluve celkovo sumu 2.231,31 eur, t.j. postupnými platbami vychádzajúc z právneho záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru preplatil žalobca žalovanému sumu 1.031,31 eur. Táto suma 1.031,31 eur tak predstavuje rozsah bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, resp. majetkový prospech na strane žalovaného získaný plnením bez právneho dôvodu, ktorý je žalovaný povinný podľa § 451 Občianskeho zákonníka žalobcovi vydať. Súd tak považoval žalobu žalobcu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodnú, žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na zaplatenie sumy 1.031,31 eur. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu (100%), preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a priznal

žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového ako aj trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Žalovaný poukazuje na to, že súd prvej inštancie nezohľadnil to, že uzavretie dohody o poskytovanie služieb nie je a nebolo podmienkou pre vznik úverovej zmluvy. Dohoda o poskytovaní služieb je osobitne podpisovaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky dohodu o poskytnutí služby. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nakoľko uzavretie dohody o poskytovaní služieb nie je podmienkou a ani predpokladom pre získanie úveru, potom náklady podľa tejto dohody nie sú súčasťou celkových nákladov a teda ani súčasťou výpočtu RPMN. Z rovnakých dôvodov žalovaný napáda aj záver súdu o tom, že v oboch zmluvách je nesprávne určená celková suma, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť. Jej hodnota je súčtom celkových nákladov a sumy úveru. Súd prvej inštancie pri posudzovaní „celkových nákladov“ nevychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vymedzuje celkové náklady v § 2 písm. g). Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozsudku odkazuje na body 31. a 32. skoršieho, avšak zrušeného, rozsudku, potom takýto postup je neakceptovateľný a neprípustný. Súdom označené rozhodnutie bolo predsa uznesením odvolacieho súdu zrušené. Kým súd prvej inštancie odkazuje na zrušené rozhodnutie ako súčasť odôvodnenia teraz napádaného rozsudku, je nutné uviesť a poukázať na to, že žalovaný v skoršom odvolaní (proti prvému rozsudku) závery súdu o nesprávnej RPMN napádal a uviedol konkrétne dôvody. V terajšom rozsudku sa súd ale už s touto argumentáciou žalovaného nevyporiada, čo však jednoznačne mal. Žalovaný v nadväznosti na uvedené podáva podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku odvolanie a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu a tiež náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Zástupcu žalobcu k odvolaniu žalovaného uviedol, že popiera všetky jeho vyjadrenia. Odvolací súd žiada, aby napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. V RPMN musia byť zahrnuté celkové náklady predmetného úveru. Dohoda o poskytnutí služby bola uzatvorená v rovnaký deň v rovnakom čase ako súčasť hlavnej zmluvy. Jedná sa o doplnkovú službu, ktorej odplata musí byť zahrnutá v RPMN. Odplata podľa dohody o poskytnutí služby musí byť zahrnutá aj v celkovej čiastke na zaplatenie, tak ako aj v RPMN. Celková čiastka na zaplatenie je v skutočnosti vyššia ako je uvedená v predmetnej zmluve. Zástupca žalobcu dodáva, že reálne poskytnutá suma žalobcovi bola 1.350 eur a nie 1.500 eur ako je uvedené v predmetnej zmluve. Neurčitosť niektorej náležitosti v spotrebiteľskej zmluve má ten istý účinok ako keby zmluva náležitosť neobsahovala (v tomto prípade RPMN, celková čiastka na zaplatenie, výška úveru atď...). Dal do pozornosti body 23. až 26. rozsudku Krajského súdu Žilina č.k. 6Co/69/2019 zo dňa 25.6.2019. Zástupca žalobcu žiada odvolací súd, aby rozsudok Okresného súdu Žilina číslo konania 41Csp/281/2017 zo dňa 12.12.2019 potvrdil ako vecne správny.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní nového rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec ako vecne správnu posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

10. V zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách však treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah (zmluvu), ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa spravidla uzaviera tak, že obsahuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa. Zákon v § 53 vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom rozlišuje, či boli individuálne dohodnuté, alebo nie. Pre spotrebiteľskú zmluvu vymedzenú v tomto ustanovení sú dôležité tie podmienky, s ktorými sa síce spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ich ovplyvniť. Za neprijateľné podmienky sa však považujú aj tie, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy (§ 53 ods. 4 písm. a)).

11. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Preto treba aspoň rámcovo vymedziť, ktoré, resp. aké podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú za neprijateľné, pričom dôsledkom je to, že sú zo zákona neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dohodne uzavrieť zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

12. V zmysle platnej právnej úpravy spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak by zmluva obsahovala ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach, ale v neprospech dodávateľa, takáto podmienka by v zmysle tejto právnej úpravy nebola neplatná. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzavieraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené, naformulované. Pri iných spotrebiteľských zmluvách, kde sa dojednávajú podmienky individuálne, sa ich neprijateľnosti nemožno dovolávať.

13. Po preštudovaní spisu a spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že odplata v dohode, ktorá oprávňovala žalovaného na takúto neprimerane vysokú odplatu, aj odvolací súd vyhodnotil ako neprijateľnú, v rozpore s dobrými mravmi a absolútne neplatnú. Vopred pripravenou dohodou, ktorej obsah žalobca nemohol ovplyvniť, resp. meniť, mal žalobca zhoršené svoje zmluvné postavenie, s tým, že platil za služby, ktoré mu žalobca pri uzatváraní dohôd neposkytol, resp. žalobca platil za služby, ktoré v budúcnosti ani nemusel využiť, resp. v čase poskytnutia úveru a uzavretia predmetnej dohody nebolo žalobcovi zrejmé, či takúto službu vôbec niekedy reálne využije. Aj odvolací súd považoval dohodu o poskytnutí služieb za neplatný právny úkon, za nekalú obchodnú praktiku žalobcu voči žalovanému. Odvolaciemu súdu nebolo preukázané individuálne dojednanie dohody o poskytovaní služby. Predmetom dohody boli len zdanlivo poskytované služby, na ktorých poskytnutí žalobca ako

spotrebiteľ nemohol mať žiadny záujem, keď z takto poskytovaných služieb žalobcovi neplynula žiadna významná výhoda, napríklad oproti spotrebiteľom, ktorí dohodu tohto typu neuzavreli. Napokon v konaní nebolo preukázané, či žalobca balíček služieb poskytnutých predmetnou dohodou skutočne aj využil. Z týchto dohôd zároveň nevyplýva možnosť vrátenia, či započítania odplaty v prípade nevyužitia predmetných služieb, čo podľa názoru okresného súdu ako aj odvolacieho súdu možno považovať za nekalú obchodnú prax v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z.

14. Odvolací súd dáva do pozornosti, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. zákon o spotrebiteľských úveroch musí obligatórne obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy podľa matematického vzorca uvedeného prílohe č.2 spomínaného zákona. Slovenská právna úprava v tomto vychádza zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Zmyslom údajom o RPMN obsiahnutom v zmluve o spotrebiteľskom úvere je poskytnúť spotrebiteľovi pravdivú informáciu (v číselnom vyjadrení) o skutočnej výške nákladov súvisiacich so spotrebiteľským úverom. RPMN by teda mala odzrkadľovať skutočnú cenu spotrebiteľského úveru, ako číslo vyjadrené v percentách na ročnej báze, ktorá umožní spotrebiteľovi posúdiť rozsah jeho záväzku.

15. RPMN vyjadruje mieru nákladov na daný úverový, resp. aj inak označený finančný produkt. RPMN má teda zohľadniť všetky náklady, ktoré má dlžník vynaložiť v súvislosti s uzatvorenou zmluvou. Ide predovšetkým o úrok, poplatok za uzatvorenie zmluvy, poplatok za vedenie účtu, rôzne administratívne náklady, či inak označené náklady, medzi ktoré podľa názoru odvolacieho súdu patrí aj poplatok za poskytnutie služby prevzatie peňažnej hotovosti. RPMN musí zohľadňovať všetky náklady spotrebiteľa tak, aby bolo možné porovnať výhodnosť či nevýhodnosť jednotlivých produktov. Zmyslom povinnosti zverejňovať RPMN je umožniť spotrebiteľom, aby sa na trhu úverových či finančných produktov dokázali čo najlepšie zorientovať a porovnaním RPMN zistiť výhodnosť úveru. Uvedenie len úverovej sadzby, resp. uvedenie RPMN, ktorá nezahŕňa všetky skutočné náklady, ešte neznamená, že dlžník bude mať úplné a dostatočné informácie o úvere, ktoré mu má ponúknuť práve údaj o skutočnej RPMN ako údaj zahrňujúci komplexné náklady. Z úradnej činnosti odvolacieho súdu je známe, že veritelia častokrát ponúknu výšku úrokovej sadzby v nižšej výške a svoj zisk si kompenzujú prostredníctvom rôznych poplatkov, mnohokrát sofistikovane skrytých pod rôznymi poplatkami. Povinnosť priamo v zmluve uvádzať skutočnú RPMN a zároveň priemernú RPMN má pomôcť spotrebiteľom, aby dokázali porovnať jednotlivé úvery. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie považoval konanie žalovaného za nekalú súťažné konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď neuviedol vo výpočte RPMN všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, a tak úmyselne vyvolal dojem výhodnosti úveru, čo mohlo mať bezpochyby vplyv na správanie spotrebiteľa pri výbere úverového produktu. Takémuto konaniu veriteľa nemožno priznať ochranu.

16. Aj z dôvodu nesprávnej výšky celkových nákladov a nesprávnej výšky RPMN odvolací súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkov. Žalovanému tak v danom prípade nemohol vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie akýchkoľvek úrokov alebo poplatkov. Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu tak vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Žalovaný mal pri právnom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru (pre absenciu, nesprávnu výšku RPMN a výšku celkových nákladov) nárok len na zaplatenie čistej istiny úveru t.j. skutočne poskytnutých finančných prostriedkov úveru 1.350 eur.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

18. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)